

उच्चाः-प्रणामः, नामः, नमः-नामः-प्रणमः, निनंसः, ननमः ;
 नन्तुम्, नमयितुम्-नामयितुम्-प्रणमयितुम्, निनंसितुम्, ननमितुम् ;
 नतिः, नमना-नामना-प्रणमना, निनंसा, ननमा ;
 नमनम्, नृनमनम्, नमनम्-नामनम्-प्रणमनम्, निनंसनम्, ननमनम् ;
 नत्वा, नमयित्वा-नामयित्वा, निनंसित्वा, ननमित्वा ;
¹प्रणत्य-प्रणभ्य, ²प्रणमद्य, प्रणिंस्य, प्रणंभ्य ;
 नामम् २, } ³नमम् २-नामम् २-नामम् २-प्रणमम् २-प्रणामम् २, }
 नत्वा २, } नमयित्वा २-नामयित्वा २, }
 निनंसम् २, } ननमम् २ ; }
 निनंसित्वा २, } ननमित्वा २. }

(665) “णय गतौ” (I-भ्वादिः-480. सक. सेट्. आत्म.)
 ‘—रक्षणे च’ इति मैत्रेयः । क्षीरस्वामी तु ‘नय—’ इति पपाठ ।
 स पाठश्चिन्त्यः । सर्वत्र णोपदेशेनैवोपलम्भात् ।
 नायकः-यिका, नायकः-यिका, निनयिषकः-षिका, नानयकः-यिका ;
 नयितः, ⁴प्रणयमानः, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचयतिवत्
 (502) ज्ञेयानि ।

(666) “णल गन्धे” (I-भ्वादिः-838. अक. सेट्. पर.) ज्वलादिः ।
 ‘—बन्धने’ इति काश्यपः । गन्धः=हिंसनं वासना च ।
 नालकः-लिका, प्रणालकः-लिका, निनलिषकः-षिका, नानलकः-लिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचलतिवत् (510) ज्ञेयानि । घटादि-

1. ‘वा ल्यपि’ (6-4-38) इति अनुनासिकलोपविकल्पः । अनुनासिकलोपपक्षे
 ‘ह्रस्वस्य पिति—’ (6-1-71) इति तुक् ।
2. ‘ल्यपि लघुपूर्वात्’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
3. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति णमुलपरं णौ दीर्घविकल्पः ।
4. ‘उपसर्गादिसमासेऽपि णोपदेशस्य’ (8-4-14) इति णत्वम् ।
- A. ‘प्रतद्य किञ्चिन्नयितो गृहान्तिकं ददर्श धन्यः स दयालुमीश्वरम् ।’ धा. का. 1.62.